

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Vi er enige med hr. Jørn Jespersen i, at underskoven af producenter i forarbejdningsleddet er gavnlig – også gavnlig for de store, fordi de ligesom bliver holdt i ørerne.

Men tilbage til velfærd og bakterier og her campylobacter: Er det ikke en kendsgerning, at jo mere vi lægger velfærd og miljø ind i vores opstaldningsformer og måske også sætter dyrene på friland, jo flere får vi af nogle helt andre problemer. Vi kan somme tider stå i den konflikt, at vi skal have velfærd for dyr på den ene side, og så skal vi have fødevarer af kvalitet og sikkerhed på den anden side.

Kan vi helt undgå den konflikt? Og er vi helt sikre på, hvor den grænse er henne, hvor slaget skal slås? Er det lige på grænsen af det frie land, eller er det lige inde i stalden? Hvor er det henne, hr. Jørn Jespersen?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Hr. Jørn Jespersen indrømmede i sit indlæg her lige før, at der har været problemer med svampe i økologisk mad, men at det slet ikke var noget i sammenligning med de problemer, der var i konventionel mad. Hr. Jørn Jespersen nævnte også i et tidligere indlæg – måske i et spørgsmål til Venstres ordfører – problemer med pesticid- og medicinrester i konventionel mad. Jeg må indrømme, at jeg er uvidende om, hvad det er for nogle problemer, hr. Jørn Jespersen hentyder til, og jeg vil gerne høre lidt om, hvilken dokumentation han har på det.

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Det bliver jo spændende at kunne følges med hr. Jørn Jespersen på den liberale frihandelslinje.

Jeg vil godt spørge om det med campylobacter. Hr. Jørn Jespersen satte det op imod det der med salmonellaen, og det viser sig jo at være endnu et paradoks. Jeg vil godt spørge hr. Jørn Jespersen, om han ikke godt kan bekræfte, at det ikke mindst er hos de fritgående dyr, campylobacterproblemet opstår, og de fritgående dyr er vel ikke dem, man traditionelt rubricerer under begrebet industriproduktion, som hr. Jørn Jespersen var inde på.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Hr. Jens Kirk mente, at der var en modsætning mellem dyrevelfærd og sygdomme. Hvis man satsede mere på dyrevelfærd, så ville der også komme flere sygdomme, sådan forstod jeg det.

Jeg skal indrømme, der er mange dilemmaer og mange steder, hvor man bliver nødt til at lave balancerede løsninger, men lige præcis på det område, som hr. Jens Kirk nævner, der tror jeg ikke, der er den modsætning. Der er det min klare overbevisning, at jo bedre dyrevelfærd, vi har, jo mindre sygdomspresser har vi også.

Eller sagt på en anden måde, der er snæver sammenhæng mellem meget intensiv tæt produktion, hvor dyrene bliver stressede og pressede, og hvor man vil producere i løbet af meget kort tid og dermed dårlig velfærd og mange sygdomme. Den sammenhæng er der, og derfor vil det alt andet lige være sådan, at jo bedre velfærd, jo mere plads, jo mindre stress, jo færre sygdomme vil der være.

I forlængelse af det nævner hr. Mejdahl, at der er problemer på friland, men det er klart, at smitemulighederne fra den ene besætning til den anden eller via naturen naturligvis bliver større, når der er tale om frilandsproduktion.

Der tror jeg bare, at hvis vi samtidig har en økologisk frilandsproduktion, så vil den forøgede velfærd, der ligger i det, medvirke til, at sygdomspresset bliver mindre og også smitten fra det ene sted til det andet, fordi der simpelt hen er mindre smitte. Det viser sig jo, at de bedste økologiske frilandsproducenter i Danmark ikke har salmonellaproblemer. Det er aldrig konstateret på slagteriet. Dyr læggerne kan ikke finde eksempler på det, netop fordi der er tale om en så sund og rigtig produktion, at problemerne ikke opstår.

Med hensyn til den liberale frihandelslinje, ja, men velkommen til Venstre, hvis I på et tidspunkt vil være med i den, men lad os lige få en grundlæggende diskussion om, hvad fair frihandel er. Det er efter vores mening, at den rige verden holder op med at beskytte sig bag kvoter og told og tekniske handelshindringer og giver de fattige lande adgang til vores markeder samtidig med, at vi respekterer, at de skal have overgangsperioder til at bygge deres egne erhverv, landbrug, industri op, som vi jo har haft i vores del af verden.

Det er fair, at de også får en chance for at gøre det, og at man ikke laver fælles spilleregler på én gang med meget forskellige udgangspositio-